

421.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1929 r.

o zmianie granic miasta Kutna, w powiecie kutnowskim, województwie warszawskim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Kutno, w powiecie kutnowskim, województwie warszawskim, wyłącza się miejscowości: osadę fabryczną Konstancja i wąski pas z folwarku Gnojna, przeznaczony na parcelację; folwark Gnojno; folwark Kutno wraz z parkiem już parcelowanym; wieś Łąkoszyn poduchowny; osadę Łąkoszyn z kolonją Józefów; wieś Raszew wraz z należącą do niej wyspą tej samej nazwy, położoną przy polnej drodze Kutno — Gołębiówek; łąki folwarku Kutno; grunta cukrowni „Konstancja”; wieś Gnojnek; wieś Piaski — i włącza się je do miasta Kutna, w tymże powiecie i województwie.

Granica tak rozszerzonego miasta Kutna jest następująca:

od strony wschodniej: poczynając od punktu znajdującego się na torze kolejowym Kutno — Warszawa, biegnie ona w kierunku północnym, wzdłuż dotychczasowych granic, oddzielając linią łamaną grunta majątku Malina i wsi Ściebiechów od ziem miasta częściowo miedzami, częściowo polnemi drogami, aż do szosy Kutno — Gostynin;

skąd od strony północnej: biegnie dalej wzdłuż tej szosy w kierunku południowym do przecięcia się z drogą, wiodącą wzdłuż wsi Kościuszkowo. Następnie granica miasta prowadzi po drodze polnej wzdłuż całej wsi Kościuszkowo do ziem majątku Gołębiów, poczem dalej drogami polnemi w kierunku południowym i zachodnim po linii granic ziem wsi Gołębiów i Walentynów do przecięcia z rzeką Ochnią, która oddziela ziemie wsi Walentynów od miejskich. Dalej od mostu na wspomnianej rzece Ochni i drodze Kutno — Gołębiówek granica biegnie łamanymi linjami wzdłuż granic ziem wiosek Dybów i Walentynów do rzeki wpadającej do Ochni, która to rzeczka następnie w kierunku zachodnio - północnym stanowi granice miasta oddzielając od tegoż ziemie folwarku Gołębiówek do punktu przecięcia z torem kolejowym kolei Kutno — Płock. Od tego punktu granica biegnie linią łamaną do drogi polnej i tąż drogą dochodzi do przecięcia z linią kolejową Kutno — Włocławek, wzdłuż granic ziem folwarku Gołębiówek;

dalej od strony zachodniej: granica idzie w kierunku wschodnim wzdłuż toru kolejowego do punktu, gdzie stykają się ziemie wsi Gnojnek i folwark Krzesin, poczem biegnie w kierunku południowym do spotkania się z szosą Kutno — Krośniewice;

od tego punktu od strony południowej: granica biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż tej szosy do polnej drogi oddzielającej ziemie majątku Gnojno od ziem rozparcelowanych z folwarku Gnojno, stąd łamanymi linjami wciąż oddzielając ziemie parcelowane z folwarku Gnojno od ziem majątku Gnojno dochodzi do punktu granicy tychże ziem z ziemiami wsi Dudki, poczem przecinając pod prostym kątem szosę Kutno — Łęczyca dochodzi do granicy ziem folwarku Piwki, skąd drogą polną posuwa się w kierunku północno - wschodnim do granicy ziem „po-

duchowny Łąkoszyn". Od tej drogi polnej linią łamaną pod prostym kątem granica miasta będzie po granicach ziem folwarku Łąkoszyn, przecinając po drodze pod kątemi prawie prostymi tor kolei Kutno — Łódź, szosę Kutno — Piątek i rzekę Ochnię, aż dojdzie do toru Kutno — Warszawa w punkcie spotkania się tegoż toru z polną drogą do Skłęczek, poczem już będzie w kierunku wschodnim, wzdłuż toru kolejowego do wyjściowego punktu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1929 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *St. Car*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*